

Az oboa semmiképpen sem tartozik a könnyű hangszerek közé. Ennek ellenére, a pécsi Leówey Klára Gimnázium középiskolása, Győri András mégis ezt választotta, immár nyolc évvel ezelőtt. Vagyis, életének felét ennek a fúvósnek a társaságában élte le. Méghozzá sikerekkel, hiszen például 2009. decemberében megnyerte az országos oboaversenyt, Sopronban. Hamarosan a Pannon Filharmonikusokkal együtt léphet fel, a Mesterek és tanítványaik sorozatának keretében.

A mester, a Pannon Filharmonikusok oboaművésze, Sturcz László elárulta, a kiválasztás során még pontosan nem lehet tudni, mire viszi a diák. Az bizonyos, mielőtt valaki az oboa mellett köt ki, előtte már legalább egy éven keresztül tanul valamilyen fúvóson. Ezen előzetes ismeretek ebben az esetben a furulyán voltak. Onnan léphetnek tovább a legrátermettebbek.

Tizenegy hallgató került be az országos szakmai verseny végső döntőjébe. A soproni megmérettetés során, egyik nap az elődöntőket rendezték meg, onnan jutottak a kiemelkedő képességűek a fináléba. Mindehhez két-két kötelező, valamint szabadon választott darab előadását követelte meg a szigorú zsűri, aminek vezetője Kiss József elnök volt.

Az oktató, valamint a diák teljesen egyetértett abban, hogy egy versenyre csak úgy szabad nevezni, ha valaki győzni akar. Akkor aztán még bármi történhet, akár a végső siker sem maradhat el. Mint történt az Andrással, akit László is elkísért a nyugat-magyarországi városba, ahol előbbi bemutathatta tudását.

Családi vonás a zenei kötődés a Győri családban, ezért aztán az ifjú tehetség eredményein sem kell annyira meglepődni. Hiszen az édesapja nagybőgős, bátyja pedig csellós. Igaz, az ifjabbik gyermek nem a vonósoknál kötött ki, de a „szakmához” való közelsége elvitathatatlan.

Azt ma még nem lehet pontosan eldönteni, meddig juthat el Győri András. Csak annyit érdemes kijelenteni, jelenleg az ország egyik olyan zeneiskolása, aki sokra hivatott. De még rengeteg gyakorlás vár rá addig, amíg kiforrott előadó válhat belőle. Mindez órára, percekre lefordítva, napi hatvan, de inkább kilencven percet követel meg, attól függően, a hétnek melyik szakaszáról van szó.

Egy fúvós hangszer képviselőjétől – a többiekhez hasonlóan – egyrészt fizikálisan, másrészt pedig koncentrációban is felkészülést vár el tanára. Mert egy jól sikerült verseny, előadás után óhatatlanul elképzelhető egy cseppnyi lazítás. De a hamarosan következő közös koncert az oktató zenekarával, megint felfelé ívelő pályaszakaszt feltételez.

Furulyától vezetett az út az oboaverseny élére

Írta: pp

Egyik pillanatról a másikra persze senki sem lehet egy kategória reprezentánsa. Sokévnnyi felkészülés, megfeszített munka áll az mögött, aki a csúcsra tör. Az sem mindegy, milyen programmal rukkol elő. Ebben a kérdésben is sikerült megegyeznie Győri Andrásnak Sturcz Lászlóval. Taktikájuk az volt, hogy az elődöntőben jól, pontosan sikerüljön minden, aztán következhetett egy „ütős” mű, aminek hatására az ítések csak nehezen tudtak ugyan dönteni, de a pécsi Liszt Ferenc Zeneiskola tanulója végül nem maradhatott ki a díjazottak közül.